

Η Επιτροπή συνάγει, ως εκ τούτου, ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Σλοβακική Δημοκρατία κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας στην υπό κρίση υπόθεση δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν και εμμένει στη θέση της ότι η Σλοβακική Δημοκρατία δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που υπέχει και που μνημονεύθηκαν στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ 2009, L 243, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), της Σύμβασης για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν, των κανονισμών (ΕΚ) 1683/95 και (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου και των κανονισμών (ΕΚ) 767/2008, (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 182, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Kehl (Γερμανία) στις
28 Σεπτεμβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά ΥΥ**

(Υπόθεση C-615/18)

(2018/C 445/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Kehl

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου

Εισαγγελία του Offenburg

κατά

ΥΥ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το δικαίω της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα η οδηγία 2012/13 (¹) και τα άρθρα 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι, σε ποινική διαδικασία, μπορεί, μόνον εκ του λόγου ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει την κατοικία του στην ημεδαπή, αλλά σε άλλο κράτος μέλος, να διαταχθεί ο εκ μέρους του κατηγορουμένου διορισμός αντικλήτου για την επίδοση καταδικαστικής διατάξεως που τον αφορά, με συνέπεια να καθίσταται αμετάκλητη η εν λόγω διάταξη και, ως εκ τούτου, να πληρούται η νομική προϋπόθεση για το αξιόποιο μεταγενέστερης ενέργειας του κατηγορουμένου («Tatbestandswirkung»), ακόμη και εάν ο κατηγορούμενος, στην πραγματικότητα, ουδόλως έχει γνώση της καταδικαστικής διατάξεως και η πραγματική γνώση, εκ μέρους του κατηγορουμένου, της εν λόγω διατάξεως δεν εξασφαλίζεται όπως θα εξασφαλιζόταν στην περίπτωση της επιδόσεώς της εάν ο κατηγορούμενος κατοικούσε στο εν λόγω κράτος μέλος;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος: Έχει το δικαίω της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και συγκεκριμένα η οδηγία 2012/13 και τα άρθρα 21, 45, 49 και 56 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι, σε ποινική διαδικασία, μπορεί, μόνον εκ του λόγου ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει την κατοικία του στην ημεδαπή, αλλά σε άλλο κράτος μέλος, να διαταχθεί ο εκ μέρους του κατηγορουμένου διορισμός αντικλήτου για την επίδοση καταδικαστικής διατάξεως που τον αφορά, με συνέπεια να καθίσταται αμετάκλητη η εν λόγω διάταξη και, ως εκ τούτου, να πληρούται η νομική προϋπόθεση για το αξιόποιο μεταγενέστερης ενέργειας του κατηγορουμένου («Tatbestandswirkung») και, κατά τη δίωξη της αξιόποινης αυτής πράξεως, ο κατηγορούμενος να υπέχει, από υποκειμενική άποψη, αυστηρότερες υποχρεώσεις ώστε να μεριμνήσει να λάβει πραγματική γνώση της καταδικαστικής διατάξεως σε σχέση με εκείνες που θα υπείχε εάν κατοικούσε στο εν λόγω κράτος μέλος, πράγμα το οποίο έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται δυνατή η ποινική δίωξη λόγω αμελείας του κατηγορουμένου;

(¹) Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ 2012, L 142, σ. 1).